

CATALOGUE

DIANA MATILDA CRIȘAN ' CHEERLEADER FOR A FUNERAL

17.02.2022 - 26.03.2022

- 1 If you smell something burning, its my heart, 2022, wax, 82 x 160 x 76cm
- 2 Casse Couille, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 3 Du-te-n pizda mă-tii, 2021, embroidery, 200 x 150 cm
- 4 Sex Position, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 5 Sex Position, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 6 Sex Position, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 7 My Turn, Your Turn, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 8 L'Amant Imprudent, 2021, embroidery, 200 x 150 cm
- 9 Full of Lava, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 10 Sagittarius. Period, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 11 How Did You Know I Was a Sagittarius?, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 12 Sleep Paralysis, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 13 Washing Their Dirty Linen in Public, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 14 Edge Play, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 15 Je cherche le cœur de mon amant pour y planter mes dents, 2022, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 16 Artemis, 2022, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 17 Fart, 2022, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 18 New Moon, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 19 Full Moon, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 20 How I Trained My Bourdichon Dragon, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 21 Liberation, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 22 Love Above the Waterline, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 23 Cutting the Cord, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 24 The Serpent, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 25 Period, 2021, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 26 Pleasure, 2022, embroidery, 40 x 30 x 4 cm
- 27 One Love Feeds the Fire -about grief-, 2022, embroidery, 43 x 38 x 6 cm (18 pages)

Powered By:

MOBIUS

Open from Wed to Sat | 2PM - 8PM. Contact: office@mobius-gallery.com, +40 726 152 156; +40) 727 169 079. www.mobius-gallery.com

Diana Matilda Crișan - "Cheerleader for a funeral,,"

Diana Matilda Crișan țese un univers feminin încărcat cu descoaserea unor tabuuri adânc înrădăcinate în sistemul normelor societale actuale. Balansul între sexualitatea feminină patologizată și sexualizarea femininului în relație cu demonicul produce o transgresiune care întărește ludic observația care a generat cele mai importante discuții ale feminisimului queer din a doua jumătate a secolului XX până în prezent: "cineva nu se naște, ci mai degrabă devine femeie., Simone de Beauvoir argumentează ipoteza că diferențele biologice, psihologice și intelectuale definesc mai puțin ideea de feminitate decât construcțiile culturale din jurul rolurilor de gen în lucrarea "Al doilea sex,, publicată în 1949. Monique Wittig, Judith Butler sau Sara Ahmed au nuanțat această observație monumentală în relație cu orientarea sexuală, performativitatea genului și respectiv categoriile de clasă și rasă. Conectate în această cheie teoretică, narativele Matildei Crișan evadează din construcția feminului ca "obiect,, subordinat prin funcția reproducerii nevoilor societății într-un univers eliberat de prejudecățile hegemoniei heteronormative. Artista coase corpuri care întorc privirea, sfidează, au puteri supranaturale, se joacă cu focul, își celebrează menstruația și mai ales plăcerea sexuală. Prin natura tehnicii procesul de lucru are o dimensiune profund ritualică, opțiune care întărește poziția politică a subiectului ales. Broderia a fost revendicată de artiste feministe ca mijloc de expresie subversiv care conectează istoria femeilor care au susținut câteva secole în spațiul domestic, fără dreptul la propria autonomie cu luptele actuale pentru echitate socială. Prin acest mediu, devalorizat de istoria artei în raport cu "artele majore,, ale culturii patriarhale, mai multe generații de artiste feministe din toată lumea au ales să sublimeze propriile experiențe într-un limbaj inspirat de înțelegerea profundă a constructelor care guvernează feminitatea.

Pornind din particularul experienței personale, Diana Matilda Crișan alege din iconografia canonică a arhetipurilor feminității acele simboluri asociate autonomiei și puterii: "mă simțeam alienată de tot ce mă înconjură, de limba care se vorbea în jurul meu, de cultură, de viață, inclusiv de corpul meu. Acest alter ego este personificarea unei femei care răspunde opresiunilor și persecuțiilor la care este supusă, este o femeie rebelă și sexuală, mereu singură., Expoziția "Cheerleader for a funeral,, poate fi privită ca o arhivă de sentimente, emoții și pulsuni cusute, descusute, recusute într-un ritm compulsiv: un parcurs cathartic spre o vindecare colectivă a corpului queer. Reprezentările unei sexualități feminine îmbrățișate cu "blândețe radicală orientată spre interior,, asumată ca anti normativă și relaționată prin compasiune cu mitologii dezinhitate crează un spațiu de reflecție, interogație și acceptare. Sexualitatea queer se explorează în necunoaștere, navigând în rușine tabuuri și prejudecăți homofobe. Sexualitatea queer este patologizată, criminalizată, marginalizată, trauma fiind un subiect implicit existenței pe un teritoriu ostil. Expoziția "Cheerleader for a funeral,, devine astfel un spațiu de doliu, un spațiu al plângerii unde forța umanității este revelată în vulnerabilitate. Cum negociazi cu un sine rebel, cu un sine guvernat de o sexualitate queer într-o lume heterosexuale? Parafrazând-o pe Simone de Beauvoir, Sara Ahmed observă: "nu ne naștem, ci mai degrabă devenim heterosexuale., Identificarea ghidează orientarea, crează limbaj prin autoreprezentare. Lucrările Dianei Matilda Crișan oferă un limbaj comun femeilor queer, un limbaj necesar care rupe o absență dureroasă, crează apartenență și limbaj. Atât de necesar pentru că, așa cum observă bell hooks: "ceea ce nu ne putem imagina nu poate deveni întru ființă., (All About Love).

Valentina Iancu

Diana Matilda Crișan (b. 1995) este o artistă emergentă stabilită în București, cu studii de pictură finalizate în cadrul Universității Naționale de Arte din București. A debutat în 2015 într-o expoziție de grup la UNAgaleria, fiind de atunci o prezență constantă pe scena artistică locală. Lucrările ei rezultă dintr-un proces interdisciplinar de desen, pictură, sculptură, instalație și broderie; cu ajutorul căruia își traduce interesul cu privire la transformările multiple din Antropocen. Filtrate prin propria percepție, lucrările sunt reflecții asupra proceselor de creație și distrugere, linia fină care separă natura de dezvoltarea umană. Revenind în București, orașul natal, după o experiență de trei ani în Paris, a început să devină mai conștientă de trecutul său, folosindu-l drept resursă pentru noile proiecte artistice.

Valentina Iancu (b. 1985) este cercetătoare cu studii de istoria artei și teoria imaginii, activă independent între București și Berlin. Este fondatoarea asociațiilor Matka și blend in. Practica ei este hibridă, bazată pe text și împărțită între proiecte editoriale, educaționale, curatoriale sau de management.

Diana Matilda Crișan - "Cheerleader for a funeral"

Diana Matilda Crișan weaves a feminine universe where deep-seated taboos from our system of social norms are unraveled. The balance between pathologized feminine sexuality and the sexualization of the feminine in connection to the demonic produces a transgression that playfully strengthens the statement that generated the most important discussions around queer feminism from the second half of the 20th century to the present day: "one is not born, but rather becomes, a woman." In her work *The Second Sex*, published in 1949, Simone de Beauvoir argues that biological, psychological, and intellectual differences are less defining of the idea of womanhood than the cultural constructs around gender roles. Theorists like Monique Wittig, Judith Butler, and Sara Ahmed further nuanced this monumental observation in connection to sexual orientation, the performativity of gender, and the categories of class and race, respectively. Within this theoretical constellation, Matilda Crișan's narratives escape from the construction of femininity as an "object" subordinated to society's needs by a reproductive function into a universe freed from the prejudices of heteronormative hegemony. The artist sews bodies that return the gaze, that defy, have supernatural powers, play with fire, and celebrate their menstruation and, especially, their sexual pleasure. Thanks to the nature of her technique, there is a deeply ritualistic dimension to Crișan's work, which strengthens the political position of her topics. Embroidery was reclaimed by feminist artists as a subversive means of expression linking the history of women who sewed isolated in the domestic space for centuries on end, without the right to autonomy, to current struggles for social equity. Through this medium, which has been undervalued throughout art history in comparison to the "major arts" of patriarchal culture, generations of feminist artists all over the world chose to channel their own experiences into a language inspired by their deep understanding of the constructs governing femininity. Starting from her particular personal experience, Diana Matilda Crișan selects from the canonic iconography of feminine archetypes those symbols associated with autonomy and power: "I felt alienated from everything around me, the language being spoken around me, the culture, life, even my own body. This alter ego is the personification of a woman responding to the oppression and persecution she has been subjected to, a rebellious, sexual woman that is always alone."

The exhibition "Cheerleader for a funeral" can be understood as an archive of feelings, emotions, and drives that are sowed, undone, and resowed in a compulsive rhythm: a cathartic path towards collective healing of the queer body. The representations of female sexuality embraced with a "radical softness" assumed as anti-normative and compassionately related to unfettered mythologies, create a space for reflection, interrogation, and acceptance. Queer sexuality is explored in absence, navigating through shame, taboos, and homophobic prejudice with a lack of knowledge. To experience a different kind of desire in an eminently hostile territory means the identification with a sinful, sick, criminal body. How do you negotiate with a rebel self, self-governed by a queer sexuality in a heterosexual world?

"Cheerleader for a funeral" is a space of mourning where human strength is revealed in its vulnerability. The queer surrender is a long process of unlearning and grief. Paraphrasing Simone de Beauvoir, Sara Ahmed notes that "we are not born, but rather become, heterosexual." Identification guides orientation, creates language through self-representation. The works of Diana Matilda Crișan offer a common language for queer women, a necessary language that shatters a painful absence, creates a sense of belonging and a language that is all too necessary, for, as bell hooks noted: "What we cannot imagine, cannot come into being" (All About Love).

Valentina Iancu

Diana Matilda Crișan (b. 1995) is an emerging artist based in Bucharest, with painting studies completed at the National University of Arts in Bucharest. 2015 marked her first exhibition, in a group show hosted by UNAgaleria. She has been a constant presence on the local art scene ever since then. Her works are the result of an interdisciplinary process involving drawing, painting, sculpture, installation, and embroidery, all mediums becoming tools of exploring her interest in the multiple transformations of the Anthropocene. Filtered through their own perception, her works are reflections on the processes of creation and destruction, the fine line that separates nature from human development. Returning to Bucharest, her hometown, after three years of experience in Paris, Matilda has become more and more aware of her past, using it as a resource for new artistic projects.

Valentina Iancu (b. 1985) is a researcher with art history and image theory studies background, working independently between Bucharest and Berlin. Her practice is hybrid, text-based, and split between editorial, educational, curatorial and management work.